

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ex Nouo Testamento Quatuor Eua[n]=||gelia

Erasmus, Desiderius

Erphordie, 1520

VD16 B 4591

Capvt. XXIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-34488

SECUNDVM
CAPVT. XXIII.

T surgens vniuersa multitudo eorū, duxit illū ad Pilatū. Cœperūt aut̃ illum accusare, dicentes: Hunc deprehendim⁹ euertere gentē, ac vetantē tributa dare Cæsari dicentē se Christū regē esse. Pilatus aut̃ interrogauit eū, dicēs: Tu es ille rex Iudeorū? At ille respondens illi, ait: Tu dicis. Ait aut̃ Pilatus ad p̃cipes sacerdotū & turbas: Nihil inuenio noxię in hoc hoīe. At illi inualescebant, dicentes: Cōmouet populum, docēs per vniuersam Iudæā: exorsus a Galilæa vsq; ad hūc locū. Pilatus aut̃ audita mentione Galilæę, interrogauit, nū hō, Galilęus esset. Et vt cognouit, quod ad Herodis ditionē pertineret, remisit eum ad Hærodē, qui & ipse Hierosolymis erat p̃ id tēpus. Herodes aut̃ viso Iesu, gauisus est valde. Tenebat em̃ multo iam tpe cupiditate videndi illū, eo quod audiret multa de eo, & sperabat se signū aliquod visurū ab eo fieri. Interrogabat aut̃ eum multis sermonib⁹. At ipse nihil illi respōdebat. Stabant aut̃ principes sacerdotū & scribæ acriter accusantes eū. Spreuit illū Herodes cū exercitib⁹ suis, cūq; illufisset indutū veste splendida remisit ad Pilatū. Et facti sunt amici inter sese Pilatus & Herodes in eodem die, nā antea similtas inter eos intercesserat. Pilatus aut̃ cōuocatis principibus sacerdotū, & magistratib⁹, ac plebe dixit ad illos. Oblulistis mihi hūc hoīem, quasi auertentē populū, & ecce ego corā vobis interrogans, nullū crimen inuenio in homīe isto ex his de quib⁹ accusatis eū: sed ne Herodes quidē nā remisi vos ad illū, & ecce nihil dignū morte actū est ei. Emēdatū ergo illum dimittā.

Neceſſe autē habebat dimittere eis in feſto vnū. Exclamauit au-
tē ſimul vniuerſa turba, dicens: Tolle hunc, & dimitte nobis Ba-
rabbam: qui erat ppter ſeditionē quandā factā in ciuitate & ho-
micidiū coniectus in carcerē. Iterū autē Pilatus locutus eſt ad eos,
volēs dimittere Ieſum. At illi clamabant, dicētes: Crucifige, cru-
cifige eū. Ille autē tertio dixit ad illos: Quid em̄ mali fecit hic? Nul-
lū crimen capitale cōperio in eo, caſtigatū ergo dimittā illū. At il-
li inſtabāt vocib⁹ magnis, poſtulantes vt crucifigerēt, & inuale-
ſcebant voces eorū, ac ſummorū ſacerdotū. Et Pilatus adiudica-
uit vt fieret qd illi poſtulabant. Dimiſit autē illis eū, q ppter ſedi-
tionē & homicidiū coniectus fuerat in carcerē, quē poſoſcerant,
Ieſum vero tradidit arbitrio eorū. Et cū aducerent eū, apprehen-
derūt Simonē quēdā Cyrenēſem veniētē e rure, & impoſuerūt illi
crucē vt portaret poſt Ieſū. Sequebāt autē illū multa turba popu-
li ac mulierū, quæ plangebāt & lamētabant eū. Cōuerſus autē ad
illas Ieſus, dixit: Filię Hieruſalē, nolite flere ſup me, ſed ſup vobis
ipſis flete, & ſup filijs vris. Qm̄ ecce veniēt dies in qb⁹ dicēt: Bea-
tæ ſteriles, & vētres q nō genuerūt, & vbera quæ nō lactauerunt.
Tunc incipiēt dicere mōribus: Cadite ſup nos: & collib⁹, operite
nos. Quia ſi in humido ligno hæc faciūt, in arido quid fiet? Duce-
bant autē & alij duo facinoroſi cū eo vt interficerent. Et poſtq̄ ve-
nerunt in locū, q vocāt Caluaria, ibi crucifixerūt eū, & facinoro-
ſos, vnū a dextris, alterū a ſiniſtris. Ieſus autē dicebat: P̄r, remitte il-
lis, neſciūt em̄ qd faciunt. Diuidētes vō veſtimēta ei⁹, miſerūt ſor-
tē. Et ſtabat p̄ptus ſpectās, & deridebāt eū p̄cipes cū eis, dicen-
tē.

tes: Alios seruaui, seruet seipsū, si hic est ille Christ⁹, ille dei elect⁹
 Illudebant autē ei & milites accedētes, & acetū offerentes ei, dicen-
 tesq;: Si tu es ille rex Iudæorū, saluū te fac. Erat autē & inscriptio
 scripta sup eum lris Græcis, & Latinis, & Hæbraicis: Hic est rex
 Iudæorū. Vnus autē de his q; pēdebāt facinorosorū, conuitia dice-
 bat in eū, dicēs: Si tu es Christus, serua teipsū & nos. Respōdens
 autē alter, increpabat eū, dicēs: Ne times qdē tu deū, qd̄ in eadē dā
 natione es? Et nos qdē iuste, nā digna factis recepimus, hic vero
 nihil mali gessit. Et dicebat ad Iesum: Dñe, memēto mei, cū vene-
 ris in regnū tuū. Et dixit illi Iesus: Amē dico tibi, hodie mecū eris
 in paradiso. Erat autē fere hora sexta, & tenebræ factæ sunt super
 totā terrā vsq; ad horā nonā. Et obscuratus est sol, & velū templi
 scissum est mediū. Et cū clamasset voce magna Iesus, ait: Pē, in ma-
 n⁹ tuas cōmēdabo spiritū meū. Et hæc cū dixisset, expirauit. Cū
 vidisset autē centurio, qd̄ accidit, glorificauit deum, dicens: Vere
 hic hō iustus erat. Et oēs turbæ eorū q; simul accesserāt ad specta-
 culū istud, & viderāt q; cōtingebāt, pcutientes pectora sua, reuer-
 tebant. Stabāt autē oēs noti ei⁹ pcul, & mulieres q; secutæ eū erant
 a Galilæa hæc videntes. Et ecce vir noīe Iosep, hdecurio, qui erat
 vir bonus ac iustus, hic nō cōsenserat cōsilio ac facto eorū, oriun-
 dus ab Arimathæa ciuitate Iudæorū, q; exspectabat & ipse regnū
 dei: Hic accessit ad Pilatū & postulauit corp⁹ Iesu, & depositū in
 uoluit sindoni & posuit illud in monumēto qd̄ erat in lapide ex-
 cisū, in q; nōdū qd̄ posit⁹ fuerat. Et dies erat parasceue, & sabba-
 tū illucescebat. Subsecutę autē mulieres q; cū eo venerant de Galilæa

læa, viderūt monumētū, & quēadmodū positū erat corp⁹ ei⁹, Res
uersæ vero, parauerūt aromata & vnguēta, ac sabbato quēdē quie
uerūt secundum præceptū. ¶ CAPVT. XXIII.

No autē sabbatorū pfundo crepusculo, venerūt ad mo
numētū, portantes q̄ parauerāt aromata, & nonnul
læ cum illis. Reppererūt autē lapidē reuolutū a monu
mēto, & ingressę nō inuenerūt corp⁹ dñi Iesu. Et factū est dū mēte
cōsternatæ essent de hoc, ecce duo viri steterūt iuxta illas in vesti
bus fulgurantib⁹. Cū expauissent autē, & declinarent vultū in ter
rā, dixerūt ad illas: Quid quæritis, viuentē cū mortuis? Non est
hic, sed surrexit. Recordamini vt dixerit vobis, cū adhuc in Galí
læa esset, dicēs, qđ oportuerit filiū hois tradi in man⁹ hoim pec
catorum, & crucifigi, & die tertio resurgere. Et recordate sunt
vborū eius, & regressæ a monumēto nunciauerunt hæc oīa illis
vndecim, & cæteris oib⁹. Erat autē Maria Magdalene & Ioanna &
Maria Jacobi, & cæteræ q̄ cū eis erāt, q̄ dicebant ad ap̄tos hæc Et
visā sunt ap̄ illos ceu deliramētū verba illarū, neq̄ crediderūt il
lis. Petr⁹ autē surgēs cucurrit ad monumētū, & p̄spiciēs vidit lin
teamina sola posita, & abiit, apud semetipsū mirans qđ acciderat
Et ecce duo ex illis ibāt eodē die in castellū, qđ aberat spatio sta
diorū sexaginta ab Hierosolymis, noīe Emaus, & ipsi confabu
labāt inter se de his oib⁹ q̄ acciderāt. Et factū est dū cōfabularent,
ac disputarēt, & ip̄e Iesus ap̄ p̄pinquās ibat vna cū illis. Cæteg
oc̄i illoꝝ tenebāt, ne eū agnoscerēt. Et ait ad illos: Qui sūt hi ser
mones quos cōfertis inter vos ambulantes, & estis tristes? Ac res